

ствени терзания, на които е подхвърлена планинската недалекобойна и нескорострелна артилерия, когато е принудена да се бори на равна мястност противъ далекобойна и скорострелна полска артилерия.

Къмъ 10 ч. 30 м. пр. пл., когато боятъ срещу българския дъсенъ участъкъ, източно отъ Карагачъ дере, се разгорещи, началникът на артилерията, чувствуващи нуждата да помогне, заповѣда да се обстреля турскиятъ тилъ, и батареите откриха огънь по предполагаеми и невидими турски поддръжки.

Къмъ 2 ч. сл. началникът на дивизията заповѣда на планинското артил. отдѣление да настѫпи отново. Тъй като 3-а батарея бѣше изпратена на лъвия флангъ на артилерийската позиция, отдѣлението настѫпи съ 1-а и 2-а батареи, като се насочи югозападно отъ с. Карагачъ. Отдѣлението зае слабомаскирана позиция. То пристигна тъкмо навреме, защото турците предприемаха последната контърата.

„Къмъ 3 ч. сл. пл. — пише Barclett¹⁾) — офаншивата на Махмудъ Мухтаръ паша бѣше напълно спрѣла. Абдуллахъ паша и щабът му признаха открито, че положението бѣше почти безнадеждно. Сигурно Наполеонъ не е очаквалъ Груши на Ватерлоо съ такова беспокойство, съ каквото Абдуллахъ следѣше настѫплението на Махмудъ Мухтаръ. Стана ясно, че сражението е загубено, ако неприятелските линии предъ II корпусъ не се разкъсатъ.“

Тоя частъ положението бѣше следното: „Турското лѣво крило бѣше напълно обхванато. II корпусъ, въпрѣки ужасния артилерийски огънь, противостоеше още, но изглеждаше неспособенъ за настѫжение. На крайния дъсенъ флангъ, III корпусъ бѣ задържанъ въ шахъ“.

Въпрѣки всичко това, Абдуллахъ паша не разполагаше съ друго срѣдство, за да възстанови надмощието си, освенъ да поведе атака съ II корпусъ противъ българите източно отъ Карагачъ. Той реши да си опита щастието още веднъжъ. И официери-ординарци тръгнаха по всички посоки съ заповѣдъ веднага да се настѫпи.

Войниците, изморени, съ съкрушенъ мораль, се помъкнаха още веднъжъ по полето, покрито съ труповете на другарите имъ. Тоя пътъ не пръснаха вериги. Корпусът, цѣлиятъ, или това което бѣше останало отъ него, тръгна въ сгъстенъ строй

¹⁾ H. Dugard — „La guerre contre les turcs“, стр. 106.